

[Elmquist.]

gerne give Udtryk for nogle af disse Ønsker og for nogle af Provinshandelsstandens Beklagelser over Valutacentralens hidtidige Virkemaade, Beklagelser, som for en Dels Vedkommende sikkert ganske deles af den københavnske Handelsstand.

Det første, jeg vil nævne, er Valutakontorets øjensynlige Mangel paa Fagkundskab. Adskillige Provinsimportører har henvendt sig til mig og klaget over, hvor utaaleligt det er, og hvor utaaleligt det har været, at de fleste Kontorfolk indenfor Centralen fuldstændig savner Kendskab til de forskellige Brancher, som de har med at gøre. En stor Kornimportør har for nylig fortalt mig, hvilke Vanskeligheder han havde, da han efter i 3 Uger forgæves at have ventet paa Svar henvendte sig til Centralen, hvilke Vanskeligheder han havde med at forklare vedkommende, som han blev henvist til, at han ikke kunde opgive, fra hvilke Lande han agtede at købe Foderstoffer i den kommende Tid. Den paagældende unge Mand, der var blottet for enhver Forstaaelse og overhovedet ethvert Kendskab til Foderstofhandelen, holdt standhaftigt fast paa, at det maatte Købmanden opgive, og det skulde han opgive. Først da han havde søgt langmodigt at sætte den unge Mand lidt ind i Foderstofhandelens Mysterier, og dette mislykkedes, og han derefter havde faaet fat paa nogen af Ledelsen, først da gik Sagen efter lang Tids Parlamentering i Orden, saaledes at han fik sin Attest og ganske vist fik denne Attest, som han havde skrevet om i 3 Uger, samme Dag.

Andre Provinsimportører har meddelt mig, hvorledes de har maattet give vidtgaaende Forklaringer angaaende Nyttens, Brugen og Nødvendigheden af de Artikler, de har ønsket Valutaattest for, fordi de unge Mennesker, der havde med Sagen at gøre, ligeledes her manglede ethvert Kendskab til de paagældende Varer.

Jeg har nok set, at Valutacentralens Ledelse overfor disse Klager har udtalt, at det ingenlunde var uøvede Folk, man havde antaget, men det var Bankfolk og Toldembedsmænd o. lign. Jeg skal ganske lade ligge, om Bankfolk og Toldembedsmænd i denne Forbindelse kan siges at have særlig udprægede Fagkundskaber; jeg stiller mig tvivlende overfor det; nogen Kundskab har de vel nok, men ikke den tilstrækkelige Fagkundskab.

Jeg vil nøjes med at sætte Fingeren paa det, der er det centrale, nemlig at der ganske givet i Valutakontoret hidtil i alt

for høj Grad har manglet Branchefolk til at lede de forskellige Afdelinger.

Der er ikke Tvivl om, at det er rigtigt, naar Provinshandelsfolk hævder, at denne Mangel har medført uhyre megen overflødig Korrespondance, fordi de paagældende, som har med Sagerne at gøre, manglede det mest elementære Kendskab til de paagældende Brancher. Det Ønske, der gøres gældende fra Provinshandelsstanden og ogsaa, tror jeg, fra den københavnske Handelsstand, og som jeg altsaa gerne vil give Udtryk for her i Dag overfor den højtærede Minister, er da dette, at man i langt større Udstrækning end hidtil søger at knytte Branchefolk til de forskellige Afdelingers Ledelse. Der er ikke Tvivl om, at hvis man gaar den Vej at forøge Kredsen af Fagmænd, og saadanne Fagmænd faar Ledelsen af de forskellige Afdelinger, vil det i stærk Grad bidrage til det, som jo alle har givet Udtryk for Ønskeligheden af, nemlig til en Simplificering og Forenkling af hele Ordningen. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage dette Ønske op til velvillig Overvejelse og til Realisation, efterhaanden som det maatte være muligt.

Det andet Ønske, som jeg har faaet Anmodning om at give Udtryk for her i Tinget, er Ønsket om, at man borttager fra Valutacentralen en Mængde Smaaartikler, som overhovedet ingen Betydning har for vor Import. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og andre ærede Ordførere har i Dag meddelt, at Overvejelser herom er i Gang, og det glæder mig, at det er Tilfældet. Det er nemlig ganske givet, at en stor Kategori af Varer indføres i saa ringe Mængder, at den frie Indførsel af disse Varer overhovedet ingen som helst valutamæssig Betydning vil have. Det gælder f. Eks. adskillige Kolonialvareartikler; de Partier, som de enkelte Provinsimportører kan tage hjem, er som Regel meget smaa, som Regel saa smaa, at det er ganske urimeligt at gøre Købmanden og Valutakontoret Ulejlighed med disse Varer.

Dertil kommer yderligere, at en eventuelt procentvis Nedskæring af disse Varer medfører, at Provinsimportøren ofte maa ophøre med at tage disse Varer hjem, fordi det Parti, han faar Tilladelse til at importere, er saa ringe og ubetydeligt, at det overhovedet ikke kan betale sig for ham at hjemføre det. Resultatet heraf er atter dette, at Provinsimportøren maa tage Varen hjem over en større Importør i København, der har Adgang til en større Indførsel. Der har allerede fore-